

Jedeme do vinařství

Velké Pavlovice 13.10.2017

Reportáž Honzy Ziky
a Jardy Rychtařika

V pátek 13. října 2017 se vydalo 18 odvážných mužů a žen na dlouhou cestu do známé vinařské oblasti Velké Pavlovice. Po strastiplné cestě po parkovišti zvaném D1 jsme na místo dorazili v podvečerních hodinách kolem 18,00 hodin. Po ubytování v příjemném penziónu „U Hiclů“ jsme se pro jistotu již pěšky přesunuli do vinného sklepa známého vinaře Pavla Havlíka. Po večeři a krátkém přípitku následovala degustace přívlastko-

Tady jsme se ubytovali a dokonce i chvíli spali

vých vín, poté jsme se přemístili do rekonstruované a vyhlášené šlechtitelské stanice, kde proběhla prohlídka s výkladem a další ochutnávka vín. Seznámili jsme se s výrobními postupy, poprvé v

životě jsme spatřili obrovské sudy plné různých vín, speciální soukromé kóje s drahými archivními specialitami. Byly to opravdu jedinečné zážitky.

Tady jsme zakotvili hned po příjezdu. Je to místo, kde jsme se nacpali moravskými specialitami a kde jsme se částečně předupravili koštěm moravských vín. Na snímcích můžete spatřit některé z nás. Přijelo nás osmnáct: se svými manželkami přijeli Jirka Slováček, Jarda Rychtařík, Jirka Rámeš, Igor Smékal, Aleš Jelínek a singl Honza Zika, Míra Jirkovský, Jirka Mach, Lenka Trepešová s dcerou Petrou Polcarovou a její kamarádkou a muzikant Čenda Spousta se svojí zpěvačkou Markétou.

Šlechtitelská stanice André je skutečně velkolepá stavba, nepochybně nákladná, soudě podle sklepů. Tady kromě prohlídky rozsáhlých sklepů a jakýchsi soukromých a zajištěných trezorů archivních vín se nám dostává vyčerpávající odborný výklad a samozřejmě degustace opravdu velmi rozličných, ale tak či onak úžasných vín.

Rozsáhlé sklepy vinařství André jsou plné obřích sudů s vínem, dá se tady snadno zabloudit.

Pak následovala volná zábava až skoro do ranních hodin. Jídlo a skvělé víno bez omezení, samozřejmě tekla proudem i višňovice, hruškovice a další místní pochutiny. Ve 21,00 hodin jsme vyhlásili akci „10 minut“, což v praxi znamenalo, že všichni chlapi každých deset minut se sešli u baru na panáka podle vlastního výběru. Ti nejstatečnější to vydrželi až do čtyř hodin. Nejpoctivější byl v této akci Jirka Mach, který věren vojenské přísaze, že za vlast položí svůj život, splnil ji doslova a hrdinně padl. Mezitím se jedlo, pilo, zpívalo, tancovalo, Honza Zika natáčel na kameru a Jarda Rychtařík fotil, prostě jsme si to užívali.

Druhého dne jen ti, co ve zdraví přežili, tedy Slováčkovi, Rychtaříkovi a již oživlý Jirka Mach, se vydali na procházku vinicemi na vrchol kopce, kde je rozhledna. Cestou jsme se zastavili v jiném vinařství v Pavlovicích na burčák a také ve šlechtitelské stanici André, na to samé.

Ve vinařství v Pavlovicích

Potom jsme vylezli na kopec a rozhlednu. Počasí bylo za odměnu, fantastické a lákalo vyrazit ven. Jarda Rychtařík k tomu ještě dodává, že se ani jemu ani manželce nechtělo domů a tak tam zůstali ještě jednu noc, tentokrát ve šlechtitelské stanici U Kapličky v Zaječí.

Druhého dne jsme s nevolí zjistili, že naše mozkovny jsou prázdné a nikdo si nic nepamatuje. Kdo napíše příspěvek do kroniky? I to jsme vyřešili.

Závěrečné slovo kronikáře: Tento zájezd naplánoval a zorganizoval náš kulturní referent Jirka Rámeš a moc se mu to povedlo. Jirko, sklízíš veliký dík a obdiv.

Závěrečná ochutnávka burčáku